

ΙΩΑΝΝΟΥ Α

Κεφαλαίο 1

1 - 10

Ο ην απ' αρχης, ο ακηκοαμεν, ο εωρακαμεν τοις οφθαλμοις ημων, ο εθεασαμεθα και αι χειρες ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης - και η ζωη εφανερωθη, και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελλομεν υμιν την ζωνην την αιωνιον ητις ην προς τον ΠΡΑ και εφανερωθη ημιν - ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν, απαγγελλομεν και υμιν, ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων. και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του ΠΡΣ και μετα του ΥΥ αυτου ΙΥ ΧΥ. και ταυτα γραφομεν ημεις, ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη. Και εστιν αυτη η αγγελια ην ακηκοαμεν απ' αυτου και αναγγελλομεν υμιν, οτι ο ΘΣ φως εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια. Εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ' αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν, ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν· εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ως αυτος εστιν εν τω φωτι, κοινωνιαν εχομεν μετ' αλληλων και το αιμα ΙΥ του ΥΥ αυτου καθαριζει ημας απο πασης αμαρτιας, εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν, εαυτους πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν. εαν ομολογωμεν τας αμαρτιας ημων, πιστος εστιν και δικαιος, ινα αφη ημιν τας αμαρτιας και καθαριση ημας απο πασης αδικιας. εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν, ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογος αυτου ουκ εστιν εν ημιν.

Κεφαλαίο 2

1 - 2

Τεκνια μου, ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε. και εαν τις αμαρτη, παρακλητον εχομεν προς τον ΠΡΑ ΙΝ ΧΝ δικαιον· και αυτος ιλασμος εστιν περι των αμαρτιων ημων, ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου.

3 - 11

Και εν τουτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον, εαν τας εντολας αυτου τηρωμεν. ο λεγων οτι εγνωκα αυτον και τας εντολας αυτου μη τηρων, ψευστης εστιν και εν τουτω η αληθεια ουκ εστιν· ος δ' αν τηρη αυτου τον λογον, αληθως εν τουτω η αγαπη του ΘΥ τετελειωται, εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν. ο λεγων εν αυτω μενει οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και αυτος ουτως περιπατειν. Αγαπητοι, ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ' εντολην παλαιαν ην ειχετε απ' αρχης· η εντολη η παλαια εστιν ο λογος ον ηκουσατε. παλιν εντολην καινην γραφω υμιν, ο εστιν αληθες εν αυτω και εν υμιν, οτι η σκοτια παραγεται και το φως το αληθινον ηδη φαινει. Ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εως αρτι. ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν· ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει, οτι η σκοτια ετυφλωσεν τους οφθαλμους αυτου.

12

Γραφω υμιν, τεκνια, οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου.

13

γραφω υμιν, πατερες, οτι εγνωκατε τον απ' αρχης.

γραφω υμιν, νεανισκοι, οτι νενικηκατε τον πονηρον.

14

εγραψα υμιν, παιδια, οτι εγνωκατε τον ΠΡΑ. εγραψα υμιν, πατερες, οτι εγνωκατε τον απ' αρχης. εγραψα υμιν, νεανισκοι, οτι ισχυροι εστε και ο λογος του ΘΥ εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον.

15 - 24

Μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμο. εαν τις αγαπα τον κοσμον, ουκ εστιν η αγαπη του ΠΡΣ εν αυτω· οτι παν το εν τω κοσμο, η επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου, ουκ εστιν εκ του ΠΡΣ αλλ' εκ του κοσμου εστιν. και ο κοσμος παραγεται και η επιθυμια αυτου, ο δε ποιων το θελημα του ΘΥ μενει εις τον αιωνα. Παιδια, εσχατη ωρα εστιν, και καθως ηκουσατε οτι αντιΧΡΣ ερχεται, και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν, οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν. εξ ημων εξηλθαν αλλ' ουκ ησαν εξ ημων· ει γαρ εξ ημων ησαν, μεμενηκεισαν αν μεθ' ημων· αλλ' ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων. και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντες, ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ' οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν. Τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ΙΣ ουκ εστιν ο ΧΡΣ; ουτος εστιν ο αντιΧΡΣ, ο αρνουμενος τον ΠΡΑ και τον ΥΝ. πας ο αρνουμενος τον ΥΝ ουδε τον ΠΡΑ εχει, ο ομολογων τον ΥΝ και τον ΠΡΑ εχει. Υμεις ο ηκουσατε απ' αρχης, εν υμιν μενετω. εαν εν υμιν μεινη ο απ' αρχης

- 24 (cont)
- 27 ηκουσατε, και υμεις εν τω *ΥΩ* και εν τω *ΠΠΙ* μενειτε. και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτος επηγγειλατο ημιν, την ζωνη την αιωνιον. Ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανωντων υμας. και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ' αυτου, μενει εν υμιν και ου χρειαν εχετε ινα τις διδασκη υμας, αλλ' ως το αυτου χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθες εστιν και ουκ εστιν ψευδος, και καθως εδιδαξεν υμας, μενετε εν αυτω.
- 28 - 29
Κεφαλαιο 3 Και νυν, τεκνια, μενετε εν αυτω, ινα εαν φανερωθη σχωμεν παρρησιαν και μη αισχυνθωμεν απ' αυτου εν τη παρουσια αυτου. εαν ειδητε οτι δικαιος εστιν, γινωσκετε οτι και πας ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται • ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο *ΠΗΡ*, ινα τεκνα *ΘΥ* κληθωμεν, και εσμεν. δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει ημας, οτι ουκ εγνω αυτον. αγαπητοι, νυν τεκνα *ΘΥ* εσμεν, και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα. οιδαμεν οτι εαν φανερωθη, ομοιοι αυτω εσομεθα, οτι ονομεθα αυτον καθως εστιν. και πας ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον, καθως εκεινος αγνος εστιν.
- 1 - 3
- 4 - 10 Πας ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει, και η αμαρτια εστιν η ανομια. και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη, ινα τας αμαρτιας αρη, και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν. πας ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει· πας ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον. Τεκνια, μηδεις πλανατω υμας· ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιος εστιν, καθως εκεινος δικαιος εστιν· ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν, οτι απ' αρχης ο διαβολος αμαρτανει. εις τουτο εφανερωθη ο *ΥΣ* του *ΘΥ*, ινα λυση τα εργα του διαβολου. Πας ο γεγεννημενος εκ του *ΘΥ* αμαρτιαν ου ποιει, οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει, και ου δυναται αμαρτανειν, οτι εκ του *ΘΥ* γεγεννηται. εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του *ΘΥ* και τα τεκνα του διαβολου· πας ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του *ΘΥ*, και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου.
- 11 - 16 Οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ' αρχης, ινα αγαπωμεν αλληλους, ου καθως Καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου· και χαριν τινος εσφαξεν αυτον; οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια. Και μη θαυμαζετε, αδελφοι, ει μισει υμας ο κοσμος. ημεις οιδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωνη, οτι αγαπωμεν τους αδελφους· ο μη αγαπων μενει εν τω θανατω. πας ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν, και οιδατε οτι πας ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωνη αιωνιον εν αυτω μενουσαν. εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην, οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν· και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας θειναι.
- 17 - 24 ος δ' αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρειαν εχοντα και κλειση τα σπλαγγνα αυτου απ' αυτου, πως η αγαπη του *ΘΥ* μενει εν αυτω; Τεκνια, μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλα εν εργω και αληθεια και εν τουτω γνωσομεθα οτι εκ της αληθειας εσμεν, και εμπροσθεν αυτου πεισομεν την καρδιαν ημων, οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια, οτι μειζων εστιν ο *ΘΣ* της καρδιας ημων και γινωσκει παντα. Αγαπητοι, εαν η καρδια ημων μη καταγινωσκη, παρρησιαν εχομεν προς τον *ΘΝ* και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν απ' αυτου, οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν. Και αυτη εστιν η εντολη αυτου, ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του *ΥΥ* αυτου *ΙΥ ΧΥ* και αγαπωμεν αλληλους, καθως εδωκεν εντολην ημιν. και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτος εν αυτω· και εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν, εκ του *ΠΝΣ* ου ημιν εδωκεν.
- Κεφαλαιο 4
- 1 - 6 Αγαπητοι, μη παντα *ΠΝΙ* πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του *ΘΥ* εστιν, οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον. εν τουτω γινωσκετε το *ΠΝΑ* του *ΘΥ*· παν *ΠΝΑ* ο ομολογει *ΙΝ ΧΝ* εν σαρκι εληλυθοτα εκ του *ΘΥ* εστιν, και παν *ΠΝΑ* ο μη ομολογει τον *ΙΝ* εκ του *ΘΥ* ουκ εστιν· και τουτο εστιν το του αντιχριστου, ο ακηκοατε οτι ερχεται, και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη. Υμεις εκ του *ΘΥ* εστε, τεκνια, και νενικηκατε αυτους, οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω. αυτοι εκ του κοσμου εισιν, δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει. ημεις εκ του *ΘΥ* εσμεν, ο γινωσκων τον *ΘΝ* ακουει ημων, ος ουκ εστιν εκ του *ΘΥ* ουκ ακουει ημων. εκ τουτου γινωσκομεν το *ΠΝΑ* της αληθειας και το *ΠΝΑ* της πλανης.

7 - 21

Αγαπητοι, αγαπωμεν αλληλους, οτι η αγαπη εκ του ΘΥ εστιν, και πας ο αγαπων εκ του ΘΥ γεγεννηται και γινωσκει τον ΘΝ. ο μη αγαπων ουκ εγνω τον ΘΝ, οτι ο ΘΣ αγαπη εστιν. εν τω εφανερωθη η αγαπη του ΘΥ εν ημιν, οτι τον ΥΝ αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο ΘΣ εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι' αυτου. εν τω εστιν η αγαπη, ουχ οτι ημεις ηγαπηκαμεν τον ΘΝ αλλ' οτι αυτος ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον ΥΝ αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων. Αγαπητοι, ει ουτως ο ΘΣ ηγαπησεν ημας, και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν τον ΘΝ ουδεις ποποτε τεθεαται. εαν αγαπωμεν αλληλους, ο ΘΣ εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου εν ημιν τετελειωμενη εστιν. Εν τω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν, οτι εκ του ΠΝΣ αυτου δεδωκεν ημιν. και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο ΠΗΡ απεσταλκεν τον ΥΝ σωτηρα του κοσμου. Ος εαν ομολογησιν οτι ΙΣ εστιν ο ΥΣ του ΘΥ, ο ΘΣ εν αυτω μενει και ο ΘΣ εν αυτω εστιν. και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο ΧΡΣ εν ημιν. Ο ΘΣ αγαπη εστιν, και ο μενων εν τη αγαπη εν τω ΘΩ μενει και ο ΘΣ εν αυτω μενει. Εν τω ετελειωται η αγαπη μεθ' ημων, ινα παρρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως, οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τω εφανερωθη. φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ' η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον, οτι ο φοβος κολασιν εχει, ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη. ημεις αγαπωμεν, οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας. εαν τις ειπη οτι αγαπω τον ΘΝ και τον αδελφον αυτου μιση, ψευστης εστιν· ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν, τον ΘΝ ον ουχ εωρακεν ου δυναται αγαπαν. και ταυτην την εντολην εχομεν απ' αυτου, ινα ο αγαπων τον ΘΝ αγαπα και τον αδελφον αυτου.

Κεφαலைο 5

1 - 12

Πας ο πιστευων οτι ΙΣ εστιν ο ΧΡΣ, εκ του ΘΥ γεγεννηται, και πας ο αγαπων τον γεγεννησαντα αγαπα και τον γεγεννημενον εξ αυτου. εν τω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του ΘΥ, οταν τον ΘΝ αγαπωμεν και τας εντολας αυτου ποιωμεν. αυτη γαρ εστιν η αγαπη του ΘΥ, ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν, και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν. οτι παν το γεγεννημενον εκ του ΘΥ νικα τον κοσμον· και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον, η πιστις ημων. Τις δε εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ΙΣ εστιν ο ΥΣ του ΘΥ; ουτος εστιν ο ελθων δι' υδατος και αιματος, ΙΣ ΧΡΣ, ουκ εν τω υδατι μονον αλλ' εν τω υδατι και εν τω αιματι· και το ΠΝΑ εστιν το μαρτυρον, οτι το ΠΝΑ εστιν η αληθεια. οτι τρεις εισιν οι μαρτυροντες, το ΠΝΑ και το υδωρ και το αιμα, και οι τρεις εις το εν εισιν. ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν, η μαρτυρια του ΘΥ μειζων εστιν· οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του ΘΥ οτι μεμαρτυρηκεν περι του ΥΥ αυτου. ο πιστευων εις τον ΥΝ του ΘΥ εχει την μαρτυριαν εν εαυτω, ο μη πιστευων τω ΘΩ ψευστην πεποιηκεν αυτον, οτι ου πεπιστευκεν εις την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο ΘΣ περι του ΥΥ αυτου. Και αυτη εστιν η μαρτυρια, οτι ζων αιωνιον εδωκεν ημιν ο ΘΣ, και αυτη η ζωη εν τω ΥΩ αυτου εστιν. ο εχων τον ΥΝ εχει την ζωην· ο μη εχων τον ΥΝ του ΘΥ την ζωην ουκ εχει.

13 - 21

Ταυτα εγραψα υμιν ινα ειδητε οτι ζων εχετε αιωνιον, τοις πιστευουσιν εις το ονομα του ΥΥ του ΘΥ. Και αυτη εστιν η παρρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων. και εαν οίδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν αιτωμεθα, οίδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν απ' αυτου. Εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον, αιτησει και δωσει αυτω ζωην, τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον. εστιν αμαρτια προς θανατον· ου περι εκεινης λεγω ινα ερωτηση. πασα αδικια αμαρτια εστιν, και εστιν αμαρτια ου προς θανατον. Οίδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος εκ του ΘΥ ουχ αμαρτανει, αλλ' ο γεννηθεις εκ του ΘΥ τηρει αυτον και ο πονηρος ουχ απτεται αυτου. οίδαμεν οτι εκ του ΘΥ εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται. οίδαμεν δε οτι ο ΥΣ του ΘΥ ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γινωσκωμεν τον αληθινον, και εσμεν εν τω αληθινω, εν τω ΥΩ αυτου ΙΥ ΧΩ. ουτος εστιν ο αληθινος ΘΣ και ζωη αιωνιος. Τεκνια, φυλαξατε εαυτα απο των ειδωλων.

1 Yahuchanon: Textual Critical Edition

Basis of *The Way To Yahuweh* Translation